

opusdei.org

Svatý Josemaría: ve službě daru přijatého v církvi

Přinášíme článek Mons. Fernanda Ocárizze, preláta Opus Dei, který byl uveřejněn 26. června 2025 v německém týdeníku „Die Tagespost“.

05.07.2025

Od smrti svatého Josemaríi Escrivá, zakladatele Opus Dei, uplynulo padesát let. Nám, kteří jsme měli tu milost žít v Římě - v jeho domě - v roce 1975, se toto půlstoletí zdá velmi

krátké. Vidět ho odcházet z tohoto světa ze dne na den - zatímco vykonával svou běžnou službu pastýře a zakladatele - ještě více umocnilo dopad jeho smrti. Už tehdy jsme si uvědomili, že „otec“, jak jsme mu důvěrně říkali, byl pevnou oporou v životě a radosti mnoha katolíků své doby.

Z vášnivé lásky ke Kristu a z hlubokého prožívání toho, co znamená být Božím dítětem, znovuobjevil a po celý život hlásal poselství, která jsou dnes široce rozšířena v církvi a ve společnosti, daleko za hranice instituce, kterou on založil: hledání svatosti - setkání s Kristem - v běžných okolnostech práce, rodiny a společenských vztahů, osobní přátelství jako cesta soužití a evangelizace, hodnota svobody a pluralismu, vedoucí role laiků v poslání církve a v oživení současné společnosti a mnoho dalších.

Pohlédneme-li zpět, snadno si všimneme mnoha vzdělávacích a sociálních iniciativ ve prospěch lidí z nejrůznějších vrstev, které se, inspirovány jeho učením, rozšířily po celém světě. Přesto bych řekl, že nejmarkantnější dopad příkladu a poselství svatého Josemaríi spočívá v tom, že statisíce lidí se prostřednictvím běžných každodenních činností přibližují Kristu. Poznáváme v tom souzvuk s tím, co papež František nazval „svatí ze sousedství“, kteří mají hluboký vliv na své okolí, aniž by nějak přitahovali pozornost: s přirozeností těch, kteří jsou blízko Bohu a v plné míře jeho lásku vyzařují.

Ruku v ruce s papeži

V naší době se charisma, které svatý Josemaría obdržel od Boha, nadále rozmnožuje v příbězích, postojích, gestech a iniciativách. Mám-li se hlouběji dotknout podstaty jeho

poselství ve službě církvi, jako hlavní motiv použiji některé myšlenky nedávných papežů. Především tehdejší benátský patriarcha, pozdější Jan Pavel I., zdůraznil: „Escrivá, ve shodě s evangeliem, vytrvale říkal: ‚Kristus po nás nechce jen krapet dobra, ale dobra hodně. Chce však, abychom toho dosáhli ne nějakými mimořádnými činy, ale činy obyčejnými.“ (Gazzettino di Venezia, 25. 7. 1978)

Od té doby, co svatý Josemaría začal v roce 1928 šířit své poselství, opakoval, že pro setkání s Kristem a evangelizaci světa není nutné měnit místo, povolání nebo prostředí, ani konat mimořádné činy, ale vložit Boží lásku do obyčejných skutků. Jde především o vnitřní proměnu v Kristu, která zahrnuje celé srdce a naplňuje celou duši (Mt 22,37; Lk 10,27). Jak rád opakoval: „Zdá se nám, děti moje, že na obzoru splývají nebesa a země. Ale ne, místem, kde

se opravdu spojují, jsou vaše srdce, když svatě prožíváte svůj běžný život...“ (Rozhovory, č. 116) V návaznosti na tuto myšlenku nás povzbuzoval k tomu, co je potřeba na této cestě - „není to pohodlný život, ale zamilované srdce“ (Brázda, č. 795).

V den kanonizace Josemaríi Escrivy ho svatý Jan Pavel II. definoval jako „světce obyčejného života“. Při jiné příležitosti dodal, že upozornil současný svět na „křesťanskou hodnotu, kterou může nabýt profesionální práce v běžných okolnostech každého člověka“ (14. října 1993).

Ideál služby, možné hrdinství

V sofistikovaném světě, ve kterém digitální propojení a umělá inteligence anonymně vnucují svá pravidla v profesní sféře - jak upozorňuje nedávný dokument Německé biskupské konference -,

nám poselství svatého Josemaríi připomíná, že prostřednictvím práce se sjednocujeme s Bohem a pomáháme druhým lidem; je to místo, kde se setkává láska a spravedlnost. Křesťanský ideál práce se uskutečňuje ve službě druhým a to je ten nejlepší parametr profesionální praxe křesťana a zároveň je to ideál velmi vzdálený od logiky úspěšnosti.

Při děkovné mši za blahořečení Josemaríi tehdejší kardinál Ratzinger řekl, že „Josemaría Escrivá byl takovým volajícím budíčkem: (...) svatost nespočívá v hrdinských skutcích, které nelze napodobit, ale má tisíce podob a může se stát skutečností na jakémkoli místě a v jakémkoli povolání“ (19. května 1992). Posvěcovat běžné okolnosti života neznamená, že jsme bez chyb nebo že v životě se všechno podaří; svatý Josemaría často říkal, že mnohokrát denně hraje roli

marnotratného syna. I to patří k běžnému životu: vyrovnávat se se svými omezenými možnostmi a důvěřovat Božímu milosrdenství a nedovolit hříchu, aby nás uzavřel do nás samých.

Službu bližnímu prostřednictvím vlastní práce nacházíme v často přehlížené postavě hostinského v podobenství o milosrdném Samaritánovi. Jeho úloha ustupuje do pozadí v porovnání s působivým gestem milosrdného pocestného. Hostinský jedná „pouze“ profesionálně. A přesto je jeho přínos zásadní. Připomíná nám, že vykonávání jakékoli profesionální práce je službou potřebným a že součástí každé poctivé práce je dobročinnost - dokážeme-li ji objevit.

Dar přijatý s výhledem do budoucnosti

Papež František v apoštolském listě *Ad charisma tuendum* řekl, že „dar

Ducha, který obdržel svatý Josemaría“, nás povzbuzuje, abychom naplňovali „úkol šířit ve světě povolání ke svatosti prostřednictvím posvěcování práce a rodinných a sociálních závazků“. Je to poselství s pohledem do budoucnosti a je zároveň všeobecné: pro všechny lidi, na jakémkoli místě a v jakékoli době. Všichni můžeme být Božími přáteli, protože „Trojice si zamilovala člověka“ (Jít s Kristem, č. 84). A toto přátelství „napomůže míru, spolupráci lidí mezi sebou, spravedlnosti, pomůže zabránit válkám, odstranit samotu, nacionalismus a sobectví jednotlivců: protože si všichni uvědomí, že jsou součástí jedné velké lidské rodiny. (...) Tímto způsobem pomáháme v odstraňování této úzkosti, tohoto strachu z bratrovražedné nenávisti a upevňujeme pokoj a harmonii v duších a ve společnosti: toleranci, porozumění, pochopení a lásku.“ (List č. 3, č. 38a)

Padesát let po smrti svatého Josemaríi jeho poselství v našich srdcích žije a vybízí nás ke službě Bohu, církvi a společnosti. Kéž dokážeme toto poselství střežit, s radostí ho naplňovat a dávat ho do služby potřebám našich současníků. S papežem Lvem XIV. chceme my křesťané budovat „církvev založenou na lásce k Bohu ve znamení jednoty, církvev misijní, která otevírá svou náruč světu, hlásá Slovo, je oslovována dějinami a je kvasem svornosti pro celé lidstvo“.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/svaty-josemaria-ve-sluzbe-daru-prijateho-v-cirkvi/> (03.04.2026)